

● Рэха

добрай падзеі

АДКУЛЬ МІКОЛКА- ПАРАВОЗ?

У вёсцы Зазыбы, што на Віцебшчыне, 100 гадоў таму нарадзіўся вядомы беларускі пісьменнік, які вельмі любіў дзяцей. Яго маленства прайшло ў станцыйнай будцы. (Пасля гэта было адлюстравана ў адной з самых вядомых яго апавесцей "Міколка-паравоз"). Вы ўжо здагадаліся — гаворка ідзе пра Міхася Ціханавіча Лынькова.

НЯДАЎНА ў Зазыбах Акцябрскага сельсавета Віцебскага раёна (на месцы, дзе стаяла знакамітая будка) былі адкрытыя памятны знак і мемарыяльная дошка. На ўрачыстасць сабраліся вучні Акцябрскай і Капцанскай сярэдніх школ, рабочыя калгаса "Сялюты", выступілі намеснік старшыні райвыканкама А. Красоўскі і старшыня Акцябрскага сельсавета Ф. Александровіч, кіраўнік краязнаўчага гуртка Акцябрскай СШ С. Канпелька, дырэктар літаратурнага музея Віцебска С. Казлова і інш.

Вялікае свята прайшло і ў вёсцы Крынкі, што недалёка ад Зазыбаў. Гасцей хлебам-салюю сустракалі вучні Крынкаўскай сярэдняй школы, якая носіць імя М. Лынькова.

У школе выступілі пісьменнікі А. Канпелька, Ф. Сіўко, Н. Гальпяровіч, В. Праўдзін, Д. Сімановіч. Кіраўнік віцебскага аддзялення Беларускай чыгункі М. А. Крылоў падарыў школе мастацкія выявы краявідаў тых мясцінаў, дзе жыў пісьменнік. Паэт Давід Сімановіч, які некалі настаўнічаў у Крынкаўскай школе, прывёз у дар літаратурнаму музею кнігі і фотаздымак Міхася Лынькова з яго аўтаграфам. Браў слова і рускі пісьменнік Генадзь Пацыенка, урадзэнец Лёзненскага раёна. Ён раскажаў цікавую гісторыю пра сваё першае знаёмства з творчасцю Міхася Лынькова.

...Аднойчы маленькі Гена прыехаў да сваёй бабулі ў Крынкі. Калі надшоў час вяртацца дахаты, ідучы да чыгункі, убачыў ён прыгожы будынак царквы. Дзверы былі прыдчыненыя. Цікаўнасць падштурхнула зайці. У той час у будынку знаходзілася кнігарня, і хлопчыку вельмі захацелася набыць якую-небудзь кніжку. Прадаўшчыца параіла, як яна сказала, вельмі цікавую. Гена набыў яе за тры грошы, што бацькі далі на білет дадому. І атрымалася, што ў

той дзень да іх прыйшоў фатограф. Хлопчыку вельмі захацелася сфатаграфавана з першай кнігай, якую набыў самастойна, — ёю была апавесць "Міколка-паравоз". Фотаздымак захаваўся, і пісьменнік перакананы: гэта было не простае супадзенне. Першую кнігу М. Лынькова ён набыў на радзіме пісьменніка, а потым і сам стаў празаікам.

Пасля сямікласніцы Насця Багданава, Ксеня Купчонак, Таня Фёдарова, Таня Мазура, Люба Шчарбакова, Таня Марозава і Маша Ганчарова правялі экскурсію па музеі М. Лынькова. Ім дапамагла Наталля Васільеўна Сударыкава, выпускніца гэтай школы, а цяпер — настаўніца беларускай літаратуры і мовы (яна ўзначальвае школьны музей).

Пасля экскурсіі гасцей запрасілі да сябе гаспадары "Беларускай хаткі" Саша Усцінаў, Оля Папалёнак і Таня Краўчанка.

Усё скончылася святочнай вечарынай. Распачала яе Святлана Антонаўна Жарына, выпускніца Крынкаўскай школы (а цяпер — дырэктар). Выступіла шмат цікавых людзей. Сярод іх — Лідзія Іосіфаўна Алёшкіна, былая настаўніца Крынкаўскай школы. 20 мая 1961 года яна ўпершыню запрасіла ў вёску М. Лынькова. І больш за ўсё, узгадвае, яе ўразілі добрыя вочы пісьменніка, яго далікатнасць у стаўленні да дзяцей. Асабліва запомніўся агромністы букет бэзу, які падарылі пісьменніку вучні.

У вечарыне актыўна ўдзельнічалі вучні школы імя М. Лынькова. Яны зрабілі тэатралізаваную пастаноўку ўрыўка з апавесці "Міколка-паравоз". Галоўную ролю выдатна выканаў пяцікласнік Андрэй Барашэнка. Выступіў і хор Крынкаўскай школы.

Таццяна ГАЛІНА,
літкансультант Саюза
беларускіх
пісьменнікаў.
Фота Яўгена ДУДКІНА.

